

- 3) Ska artikel 15.1 och 15.4 i direktiv 2003/86 tolkas så, att denna bestämmelse utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, där det fastställs att eget uppehållstillstånd får beviljas först vid den tidpunkt då ansökan görs?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17 maj 2017 – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG mot Kreis Heinsberg

(Mål C-267/17)

(2017/C 269/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Motpart: Kreis Heinsberg

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1370/2007⁽¹⁾ tillämplig på direkt tilldelning av avtal om allmän trafik i den mening som avses i artikel 2 i i förordningen vilka inte, i den mening som avses i artikel 5.1 andra meningen, tilldelas i form av koncessionsavtal om tjänster enligt direktiven 2004/17/EG eller 2004/18/EG?

Om fråga 1 ska besvaras jakande:

- 2) Utgår artiklarna 2 b och 5.2 i förordning (EG) nr 1370/2007 genom ordet "eller" från att antingen en enskild myndighet eller en grupp av myndigheter ska ha exklusiv behörighet, eller kan enligt dessa bestämmelser en enskild myndighet också ingå i en grupp av myndigheter och överlåta enstaka uppgifter åt gruppen, men samtidigt enligt artikel 2 b fortfarande ha befogenhet att ingripa och utgöra en behörig lokal myndighet i den mening som avses i artikel 5.2 i förordningen?
- 3) Utesluter artikel 5.2 andra meningen e i förordning (EG) nr 1370/2007, genom skyldigheten för det interna företaget att självt tillhandahålla större delen av kollektivtrafiken, att det interna företaget låter tillhandahålla denna större del av trafiken genom ett helägt dotterbolag?
- 4) Vid vilken tidpunkt ska villkoren för direkttilldelning i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1370/2007 vara uppfyllda? Redan när det offentliggörs att direkttilldelning i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1370/2007 planeras, eller först när själva direkttilldelningen äger rum?

⁽¹⁾ Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 2007, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresní soud v Českých Budějovicích (Republiken Tjeckien) den 19 maj 2017 – Česká pojišťovna a.s. mot WCZ, spol. s r.o.

(Mål C-287/17)

(2017/C 269/05)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Okresní soud v Českých Budějovicích

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Česká pojišťovna a.s.

Svarande: WCZ, spol. s r.o.

Tolkningsfrågan

Ska artikel 6.1 och 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en domstol måste tillerkänna en kärande som vunnit framgång i en tvist om indrivning av en skuld med anledning av en handelstransaktion, i den mening som avses i artikel 3 eller artikel 4 i nämnda direktiv, 40 EUR (eller motsvarande belopp i nationell valuta) samt ersättning för kostnader som uppkommit i domstolsförfarandet, inklusive ersättning för en påminnelse som skickats till svaranden före det att talan väckts, med det belopp som fastställts i medlemsstatens processuella bestämmelser?

⁽¹⁾ EUT L 48, 2011, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 24 maj 2017 – Hochtief AG mot Budapest Főváros Önkormányzata

(Mål C-300/17)

(2017/C 269/06)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hochtief AG

Motpart: Budapest Főváros Önkormányzata (kommunstyrelsen i Budapest, Ungern)

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten hinder för en processrättslig bestämmelse i en medlemsstat enligt vilken möjligheten att göra gällande ett civilrättsligt skadeståndsanspråk som har sin grund i åsidosättandet av en bestämmelse avseende offentlig upphandling är beroende av att överklagandenämnden för offentliga upphandlingar eller en domstol – som prövar ett överklagande av ett beslut från överklagandenämnden för offentliga upphandlingar – slutgiltigt har fastställt att bestämmelsen har åsidosatts?
- 2) Kan en bestämmelse i en medlemsstat enligt vilken möjligheten att göra gällande ett civilrättsligt skadeståndsanspråk som har sin grund i åsidosättandet av en bestämmelse avseende offentlig upphandling är beroende av att överklagandenämnden för offentliga upphandlingar eller en domstol – som prövar ett överklagande av ett beslut från överklagandenämnden för offentliga upphandlingar – slutgiltigt har fastställt att bestämmelsen har åsidosatts ersättas med en annan regel enligt unionsrätten? Eller med andra ord, finns det en möjlighet för den skadelidande att på annat sätt styrka åsidosättandet av bestämmelsen?
- 3) Strider, vad gäller en skadeståndstalan, en processrättslig bestämmelse i en medlemsstat mot unionsrätten, och i synnerhet mot effektivitetsprincipen och likvärdighetsprincipen, eller kan det medföra en effekt som strider mot denna rätt och dessa principer, om denna bestämmelse begränsar domstolsprövningen av ett förvaltningsbeslut till de rättsliga argument som anförts under förfarandet i överklagandenämnden för offentliga upphandlingar, fastän den skadelidande till grund för det åsidosättande av bestämmelserna som vederbörande åberopar endast kan hänvisa till att dess uteslutning från upphandlingsförfarandet på grund av en intressekonflikt strider mot Europeiska unionens domstols praxis, på ett sätt som skulle medföra att vederbörande utesluts från upphandlingsförfarandet på andra grunder, i enlighet med de särskilda bestämmelserna för det förhandlade förfarandet, eftersom dennes ansökan har ändrats?